

[Poul Møller !

belaste omsætningen og opsparingen med nye byrder. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen udtalte, at nu skulle man ikke sætte den orden over styr, som er skabt, men sandheden er den, at den tvungne opsparing har endnu ikke virket, og det betyder, at det, der er tale om, er ikke at lempe i den førte økonomiske politik, men at den førte økonomiske politik skal strammes ved nu at sætte tvangsopsparings byrde på befolkningen. Det mener vi ikke der er grund til, og vi mener, at udviklingen gennem det sidste halve år ikke har berettiget til at opkræve denne tvangsopsparing. Vi går nu ind i efteråret og vinteren, hvor beskæftigelsen erfaringsmæssigt er mindre, og vi mener derfor, det er tvivlsomt, om det er berettiget at lægge nye byrder på befolkningen.

Det er vel sandsynligt, at der ikke indtræffer noget vådeskud ved afstemningen. Takket være den højtærede Grønlandsminister vil vi nok få en afstemning lige som i foråret, således at de, der stemte for og gennemtvang loven, også gennemfører dens fortsættelse. Det er der ikke noget mærkeligt i, og jeg forstår i det hele taget godt, at den højtærede Grønlandsminister konsekvent opretholder sit standpunkt fra i foråret, og jeg forstår i og for sig også godt, at den højtærede Grønlandsminister har indtaget det standpunkt, han har til tvangsopsparingen. Han har jo sikret sig, at den ikke rammer hans vælgere, og hvis vi alle sammen kunne sikre os det samme, ville vi vel alle sammen kunne stemme for lovforslaget. Det er jo ganske givet, at her står den højtærede Grønlandsminister på et klart standpunkt. Han lægger ingen nye byrder på den grønlandske befolkning.

Med hensyn til regeringens ændringsforslag vil vi afholde os fra at stemme, fordi vi har den opfattelse, at skal en tvangsopsparing opkræves, så må det flertal, der er indstillet på tvangsopsparingen, selv gennemføre de ændringer og de ændringer til ændringerne, som det mener er nødvendige for at kunne få denne ekstra afgift af borgerne. Det er naturligvis beklageligt, at udvalgsbehandlingen mellem første og anden behandling ikke gav sognerådsforeningerne lejlighed til at blive hørt, og jeg vil gerne på mit partis vegne sige, at jeg finder det

rimeligt, at vi nu mellem anden og tredje behandling får lejlighed til at høre, hvad sognerådsforeningerne har at sige. Så vidt jeg har forstået, er deres indstilling, at det hele kunne ordnes administrativt, og det er jo en tanke, som har ligget andre snublende nær. Jeg har forstået på den højtærede finansminister, at det ikke kunne ske efter den store bunke henvendelser, man har fået, særlig efter at talen var holdt i Folkets Hus; dermed var der åbnet for det spil, som vi altså ser fortsat i dag, og som vel vil betyde, at vi igen får fastslået, hvem der har ansvaret for denne tvangsopsparing.

Helge Larsen: Jeg læste i går i Berlingske Aftenavis en artikel af det ærede medlem hr. Poul Møller, hvori det ærede medlem førte en indre dialog med sig selv i spørgsmålet om stillingtagen til den bundne opsparing og den afstemning, vi skal have her i dag. Det ærede medlem kom allerede i går til den konklusion, at der ville ikke være noget overraskende i, at de to oppositionspartier stemte for det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag, og jeg må sige, at der ville heller ikke for mig have været noget som helst overraskende i denne stilling. Jeg forstår efter den kurs, oppositionen har ført, at det er ganske naturligt at manøvrere sig ind i en situation, hvor man stemmer for et ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti.

Dette ændringsforslag vil, hvis det vedtages, betyde, at der i de kommende 7-8 måneder ikke vil ske den begrænsning i forbrug og efterspørgsel, som den bundne opsparing tilsigter. Som begrundelse for at stemme for ændringsforslaget anfører man — og det er gjort både fra partiet venstre og fra de konservative — at vi har økonomisk balance, og jeg takker for denne anerkendelse af, at det har vi nu; så er regeringspartiernes politik aldeles ikke så umulig, som man vil gøre den til.

Venstre og de konservative glemmer imidlertid at fortælle, at samtidig med den stabile økonomi har vi et meget højt renteniveau. I andre forbindelser plejer man ellers ikke at undlade at behøje regeringen dette. Den høje diskonto er fastholdt af nationalbanken, samtidig med at regeringen gennem helhedsløsningen har